

Doručování a doručenka

Nemá-li doručenka předepsané náležitosti a soud „z ní nevychází“, neznamená to, že ji bez dalšího pomine. Nedostatek předepsaných náležitostí doručenky má za následek pouze to, že ji sice nelze považovat za veřejnou listinu, soud však musí vyšetřit, zda bylo doručeno v souladu se zákonem.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 20 Cdo 2927/2006, ze dne 23.8.2007)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci výkonu rozhodnutí oprávněné I. B. A. C., spol. s r. o., zastoupené advokátem, proti povinnému K. M., zastoupenému advokátem, prodejem nemovitostí, pro částku 403.500,- Kč s příslušenstvím, vedené u Okresního soudu v Třebíči pod sp. zn. E 2654/2002, o dovolání oprávněné proti usnesení Krajského soudu v Brně z 31. 8. 2005, č. j. 12Co <?XML:NAMESPACE PREFIX = SKYPE />251/2003-53, tak, že usnesení Krajského soudu v Brně z 31. 8. 2005, č. j. 12 Co 251/2003-5, se ruší a věc se tomuto soudu vrací k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Shora označeným rozhodnutím krajský soud k odvolání povinného změnil usnesení z 19. 12. 2002, č. j. E 2654/2002-19, jímž okresní soud nařídil výkon rozhodnutí, tak, že návrh na nařízení výkonu - po jeho meritorním posouzení, zejména z hlediska ustanovení § 14 odst. 1 písm. d/ a e/ a § 28 odst. 5 zákona č. [328/1991](#) Sb. v rozhodném znění a § 338b až 338e o.s.ř. - zamítl. Svůj kladný závěr o včasnosti odvolání odůvodnil tím, že k doručení usnesení soudu prvního stupně povinnému uložení na poště dne 16. 1. 2003 (č.l. 21a) nemohl přihlídnout, jelikož doručenka neobsahovala jednu z náležitostí předepsaných ustanovením § 50e o.s.ř. ve znění účinném do 31. 12. 2004, totiž jméno a příjmení doručovatele. Podle jeho názoru postupoval soud prvního stupně správně, doručil-li své usnesení opětovně dne 25. 2. 2005 (viz doručenka u č. l. 21b), nyní prostřednictvím Policie České republiky (viz písemný pokyn soudce kanceláři na č. l. 22); odtud pak odvolací soud dovodil, že bylo-li odvolání podáno k poštovní přepravě dne 10. 3. 2003 (viz č. l. 36 a obálka na č. l. 40), stalo se tak včas.

V dovolání oprávněná namítá existenci dovolacích důvodů podle ustanovení § 241a odst. 2 písm. a) a § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř.; vadu, jež mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, spatřuje především v tom, že - ač ve svém vyjádření k odvolání (č. l. 49) zdůrazňovala, že povinnému bylo usnesení okresního soudu řádně doručeno uložení (16. 1. 2003) na poště, a že tedy nelze počátek běhu odvolací lhůty odvozovat teprve ode dne opětovného, tudíž nesprávného doručení prostřednictvím Policie ČR dne 25. 2. 2003 - odvolací soud přes její návrhy na provedení šetření okolností rozhodných pro posouzení počátku běhu odvolací lhůty požadované jednání nenařídil, navržené šetření neprovedl a - posoudiv odvolání (podle oprávněné nesprávně) jako včasné - věcně je projednal.

Povinný navrhl zamítnutí dovolání.

Dovolání (přípustné podle § 238a odst. 1 písm. c/, odst. 2 ve spojení s ustanovením § 237 odst. 1 písm. a/ o. s. ř.) je důvodné.

Podle § 242 odst. 3 věty druhé o. s. ř., je-li dovolání přípustné, dovolací soud přihlédně též k vadám uvedeným v § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o. s. ř., jakož i k jiným vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, i když nebyly v dovolání uplatněny.

A právě takovou jinou vadou (ve smyslu ustanovení § 241a odst. 2 písm. a/ o. s. ř.) trpí dané řízení. Soudní praxe i literatura (srov. Občanský soudní řád. Komentář. II. díl. 7. vydání. Praha: C.H. Beck, 2006, 1266. s., vysvětl. 3) považuje za typickou „jinou“ vadu řízení, jestliže v rozporu s ustanovením § 120 o. s. ř. nebyly vůbec zjišťovány okolnosti rozhodné pro posouzení věci, tedy jestliže se jimi soud nezabýval, přestože byly tvrzeny a k jejich prokázání (doložení) byly nabídnuty důkazy.

Podle § 50e odst. 4 o. s. ř. v rozhodném znění doručenka, která obsahuje (v § 50e odst. 1) stanovené náležitosti, je

veřejnou listinou.

Z uvedeného ustanovení ovšem neplyne, že nemá-li doručka předepsané náležitosti (v daném případě jméno a podpis doručovatele /§ 50e odst. 1 písm. f/ a h/), soud „z ní nevychází“, že ji tedy bez dalšího pomine (jak uzavřel odvolací soud, který pak dále dovodil závěr o správnosti opakovaného doručení).

Soudní praxe (srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR z 25. 6. 1998, sp. zn. 2 Cdon 1532/97, uveřejněné v časopise Soudní judikatura č. 18, ročník 1998, pod poř. č. 127) i literatura (viz Občanský soudní řád. Komentář. I. díl. 6. vydání. Praha: C.H. Beck, 2003, 194. s., vysvětl. 2) shodně dospěly k závěru, že nedostatek předepsaných náležitostí doručky má za následek (pouze) to, že ji (sice) nelze považovat za veřejnou listinu, že však soud musí vyšetřit, zda bylo doručeno v souladu se zákonem.

V daném případě tedy nemohl krajský soud při posuzování počátku běhu odvolací lhůty jednoduše uzavřít, že z doručky dokládající uložení zásilky na poště „vycházet (pro nedostatek předepsaných náležitostí) nelze“, a že „tudíž soud prvního stupně i správně opakoval pokus o doručení...“. Bude tedy na něm, aby provedl šetření, zda bylo povinnému rozhodnutí doručeno uložení na poště v souladu s ustanovením § 46 odst. 4 o. s. ř. v rozhodném znění. Při tomto šetření se uplatní závěry přijaté ve shora citovaném rozhodnutí sp. zn. 2 Cdon 1532/97 (zejména formulované na s. 417 zdola, 418 shora) a dále v usnesení Nejvyššího soudu ČR z 29. 8. 2001, sp. zn. 20 Cdo 1020/99, publikovaném ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 4, ročník 2002, pod poř. č. 25, pod bodem I. a II. (s. 114/236), tedy na kterém z účastníků spočívá důkazní břemeno a zda je třeba nařítit jednání.

Protože odvolací soud - veden nesprávným názorem, že neobsahovala-li doručka předepsané náležitosti, nebylo z ní možno vycházet a bylo nutno pokus o doručení opakovat - potřebné šetření neprovedl, zatížil řízení vadou, jež mohla - a měla - za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 241a odst. 2 písm. a/ o. s. ř.).

Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší soud - aniž se mohl zabývat otázkou správnosti meritorního posouzení věci - napadené rozhodnutí bez jednání (§ 243a odst. 1 o. s. ř.) podle ustanovení § 243b odst. 2 věty za středníkem o.s.ř. zrušil a věc podle první věty třetího odstavce téhož ustanovení vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení, insolvence](#)
- [Nepřiměřená délka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výše výživného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výživné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Započtení pohledávek \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)